

Està bé llegir un llibre que fa por

Philippe Delerm

Som a la nostra habitació, és hivern. Els porticons estan ben tancats. Se sent el vent que bufa a fora. Els pares també han anat a dormir. Es pensen que hem apagat el llum fa estona, però realment no tenim son/ganes d'anar a dormir. Només hem deixat encès el llumet de la tauleta de nit, que fa un cercle fins al mig de la flassada. Més enllà, la foscor de l'habitació és cada vegada més misteriosa. Hem dubtat una bona estona abans de triar el llibre. Agatha Christie no fa por, estem massa pendents de la investigació i no parem atenció a res més. Les aventures de Sherlock Holmes són millors, amb la boira, els gossos, de vegades trens, però hi ha massa diàlegs, i Sherlock està tan segur d'ell mateix que no podem pensar que el guanyaran. Finalment, hem triat/triem *L'illa del tresor*. Hem fet/Fem bé. Des del principi del llibre, hi ha un ambient extraordinari, amb aquell hostel a prop d'un penya-segat. Sempre hi ha tempesta, allà; també fa la impressió que sempre és de nit, amb el mar que brama tan a prop. I llavors Jim Hawkins, l'heroi, de seguida es queda sol amb la seva mare [...]. En lloc seu, moriríem de terror. El vell pirata reclama rom i esclata de ràbia sense que sapiguem per què. Però el més aterridor és quan els altres pirates desembarquen a la contrada buscant el seu antic còmplice. És una nit de lluna plena, i el cec clava cops de bastó pel camí blanc cridant: —No abandoneu el vell Pew, companys! No el vell Pew! Hi ha una il·lustració en color amb aquesta imatge; negre, malva, blanc. És un llibre una mica vell, amb poques imatges, no n'hi haurà cap més fins almenys d'aquí a trenta pàgines. Ens estem una bona estona mirant aquesta/aquesta imatge. De vegades, quan ens adormim, tenim por de tornar-nos cecs durant la nit, llavors ens fem a la pell del vell Pew i és estrany, perquè al mateix temps tenim por que ens clavi un cop de bastó. Afortunadament, al costat hi tenim la llumeta blava de la ràdio despertador i el pòster de Droopy, però ens fa l'efecte que ells també se n'han anat a Anglaterra, al país del rom, de la còlera i dels naufragis. És perillós adormir-se allà, però tot i així voldríem fer-ho —es dorm tan bé a prop del perill, i els llençols són tan calents, a prop de la pluja. Està bé fer-se por/passar por llegint *L'illa del tresor*.